

ка спеціальних механізмів впливу держави на інноваційний розвиток повинна враховувати перспективи розвитку і можливості її науково-технічного потенціалу.

Література

1. Збірник «Наукова та інноваційна діяльність в Україні.2012». [Електронний ресурс] — Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua/
2. Науково-технологічна сфера України.- К.:Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України, 2013.- 15с.

УДК 658.5

Данилюк В. О.
асистент кафедри менеджменту
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима
Гетьмана»
sid_casidey@mail.ru

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ТЕХНІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

АНОТАЦІЯ. Розглядаються основні етапи побудови системи управління технічним розвитком і організація роботи підрозділів, які є відповідальними за технічний розвиток підприємства.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: технічний розвиток, організація технічного розвитку, система технічного розвитку.

АННОТАЦИЯ. Рассматриваются основные этапы построения системы управления техническим развитием и организация работы подразделений, ответственных за техническое развитие предприятия.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: техническое развитие, организация технического развития, система технического развития.

SUMMARY. The main stages of building management technical development and organization of work units that are responsible for the technical development of the company have been seen.

KEYWORDS: technical development, technical organization of the system of technical development.

Побудова системи управління технічним розвитком підприємства передбачає наявність таких етапів:

1. організацію власних підрозділів технічного розвитку (проектно-конструкторські бюро, дослідні і експериментальні виробництва і лабораторії, монтажньо-налагоджувальні служби тощо);

2. залучення зовнішніх організацій (або їх підрозділів), що виконують у взаємодії з внутрішніми підрозділами ті або інші функції розвитку підприємства (щодо продукції, технічної системи або технологічних процесів, монтажньо-будівельних робіт, підготовки кадрів);

3. визначення і організацію шляхів підвищення технічного рівня виробництва;

4. формування в системі управління підприємством цільової (програмно-цільової) підсистеми управління розвитком виробництва і якістю продукції. [3, 154-156]

У процесі управління технічним розвитком підприємства функція організації реалізується через організацію власної системи технічного розвитку. Розглянемо механізм реалізації цієї функції.

Підприємства мають різний набір функцій згідно життєвого циклу продукції. Найбільш типовий варіант: підприємство виконує функції виробництва продукції і її збуту, частково функцію НДДКР відносно продукції і дуже обмежено відносно технічної системи. Чим вище складність продукції, тим частіше функція НДДКР реалізується зовнішніми організаціями. Таким чином, схема «НДДКР — виробництво — маркетинг» реалізується підприємствами не повністю. За умови спеціалізації підприємства на продукті виробництва і стадіях його життєвого циклу характерні дві типові структури:

а) підприємство охоплює всі стадії життєвого циклу продукції, що випускається ним. Така структура характерна для виробничих систем машинобудівних галузей, що випускають продукцію у вигляді однорідних технічних систем середньої складності.

б) підприємство спеціалізується на тому або іншому етапі (стадії) життєвого циклу. В цьому випадку на кожній стадії життєвого циклу продукт потрапляє у спеціалізовані, порівняно відособлені, науково-виробничі структури. У таких структурах він виступає в різних якостях: на стадії дослідження і проектування як дослідний зразок (дослідна партія); на стадії виготовлення як кінцевий продукт (предмет праці); на стадії трансформації як споживна вартість; на стадії споживання як засіб праці або засіб задоволення суспільних потреб.

Такі структури характерні для багатьох виробничих систем, що випускають певну продукцію. Оскільки підприємства-

товаровиробники в таких структурах не мають власної системи технічного розвитку, обмежуючись роботами щодо модернізації продукту на основі базових моделей, модифікації технології і організації праці на новому устаткуванні, їх технічний розвиток здійснюється відповідно до тенденцій та темпів розвитку прямих зовнішніх контрагентів та найбільш впливових факторів зовнішнього середовища. [1; 2]

При визначенні структури власної системи технічного розвитку перед диверсифікованим підприємством постає питання — що розробляти самим і що впроваджувати на основі придбання ліцензії на використання технології, розробленої іншою організацією? Не виключено, що тактичні цілі можуть бути досягнуті ефективніше в разі придбання ліцензій.

У протилежному випадку розробник орієнтований не на конкретний продукт, а на потреби, що призводить до істотних змін в уявленнях розробника про характер перетворення його технічного потенціалу в цілях бізнесу, оскільки сам технічний потенціал здатний формувати нові цілі.[3, 156]

Якщо розробник знаходиться у складі підприємства, його зв'язки зі споживачами здійснюються через підрозділи маркетингу, що полегшує розробникові розуміння цілей бізнесу. В цьому випадку НДДКР і маркетинг є головними джерелами ідей. Коли ж розробник знаходиться поза підприємством, він сам повинен займатися вивченням потреб і стану ринку. Коло учасників висунення ідей звужується. Проте підрозділи маркетингу прив'язані до існуючих споживачів, ринків і продуктів. І орієнтація розробника лише на їх вимоги може ускладнити здійснення радикальних нововведень, коли потенціал нової техніки дозволяє створювати абсолютно нові продукти для нових ринків. В цьому випадку велику свободу дій мають організації розробників, підприємства, що знаходяться зовні. При здійсненні радикальних нововведень і продажу ліцензій на нові проекти стає актуальним маркетинг нових розробок. Функціональні взаємозв'язки по кінцевому продукту усередині підприємства здійснюються за схемою: «НДДКР — виробництво — маркетинг», доповнюються взаємозв'язками по нових проектах, що виходять за межі підприємства за схемою: «НДДКР — маркетинг - споживач-розробки».[3, 157]

Основними функціями управління власною системою розвитку є: формування програми НДДКР, управління програмою, патентний захист розробок і безпатентний захист «ноу-хау», організація маркетингу розробок (для себе і на ринок).[2:3]

Література

1. Мельник Л.Г. Экономика развития: монография / Л.Г. Мельник. — Сумы: ИТД «Университетская книга», 2006. — 662с.

2. Олимских Н.Н. Организационное развитие предприятия и формирование системы управления им [Электронный ресурс] / Н.Н.Олимских // Вестник Удмуртского университета. — 2006. — №2. — С.141-150. — Режим доступа: http://vestnik.udsu.ru/2006/2006-02/vuu_06_02_19.pdf

3. Павлик В.П. Методичні підходи удосконалення управління підприємством [Електронний ресурс] / В.П. Павлик // Інноваційна економіка. — С . 154—159. — Режим доступу: http://www.nbuu.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2010_5/154.pdf

G. G.Keshelashvili, Doctor of Economics,
Associated Professor of
Iv. Javakhishvili Tbilisi State University
giuli777@gmail.com

KEY ISSUES OF INNOVATIVE MANAGEMENT DEVELOPMENT (ON THE EXAMPLE OF GEORGIA)

ANNOTATION: Article provides discussion of innovative management and its significance and economic aspects of development. It demonstrates that because of limited monetary assets of small enterprises operating in Georgia no significant amounts could be invested in new equipment, technologies, marketing; manufacturing of innovative products stays far behind the process and requirements of market formation. So in the article focus is made on the issues of development of innovative-technological potential of Georgia and its effective state support.

KEY WORDS: Innovative Management, innovative-technological potential, Fisher's distribution model.

Development of contemporary business could not be imagined without science. It generates new technologies, production of new goods, new, advanced material & technological basis, innovative management. Innovative management implies formation of the management system resulting in costs reduction, improvement of responsiveness and flexibility, substantial optimization and profitability growth.

In 2010, only 3% of 4 thousand small enterprises were engaged in innovative activities.. Development of innovations sphere is of